

MOȘ TEACĂ

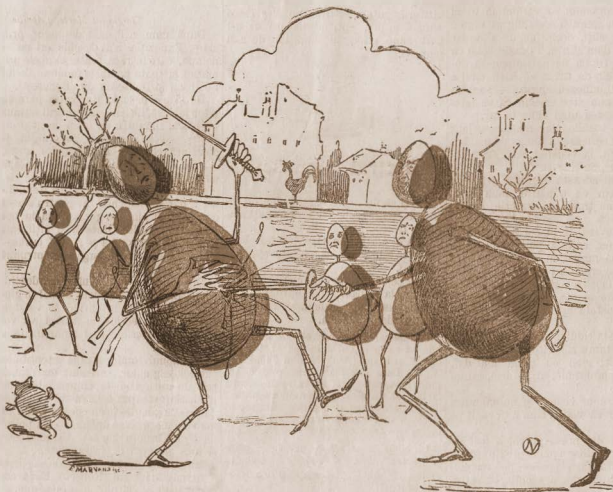
JURNAL ȚIBIL ȘI CAZON

Fondat de ANTON BACALDASA

ABONAMENT:
10 LEI PE UN AN

Sub direcțiunea unui comitet

ADMINISTRAȚIA:
STRADA CLEMENȚEI, 3

Singeroasa ciocnire a ouălor roșii în ziua de Paști.

MUZEI MELE

Muză dragă pleacă 'n lume,
Du-te, du-te și mă lasă;
În durerea ce m'apăsă
Nu mă vreau să-ți știu de nume.

Orî de vrei să-mi fii aleasă
Și de-î vorba la anume:
De-î dracului de glume,
Și te fă bucărităasă.

Luceafăz
poet român

SĂPTĂMINA PATIMILOR

De cînd cu interpretarea urșuză p care miște negustorii de naționalism iestîn aî dat-o glumelor lui *Mog Teacă*, nu mă îndrănesc să vorbim în tonul potrivit cu memoria acestui grav organ.

Suntem siliți, deci — nu de alta, dar ca să nu dăm din nou ocazie celor cu desfacea totală de patriotism să dovedească cit de tîrziu aî sosit cînd a împărțit Dumnezeu spiritul — suntem siliți să luăm aier solemn ca să istorisim povestea unui cine în car.

Dintr-o bătaie singeroasă angajată de ziarele serioase, a rămas pe maldan un cadavru, la vederea căruia clironomi nu 'și pot ține risul.

Istorism această lugubră zefemea ca să tacem cu o piatră două lovituri: em ne ținem de tradiție, em facem politică.

După zavera de la curtea de ghionțuri, Hallier, care a plecat din țara romîno-ască numai cu chitanța pe care 'i aî dat-o creditorii căroa le-a lăsat pielea, a lăsat o scrisoare către *Luceafăz* și *la boumaine*, cum trimiteaî odinioară apostolii epistole către necredinșii.

În această țidulă, antreprenorul portului Constanța țice ritos: «Țiam dat, 'rul aî dat; cînd nu 'ți-am mai dat, nu mi-aî maldat nici ru; — deci, tanto pe tantol».

Simple, cum vedeți, și numai miez, Da; dar să vedeți cum a devenit pe urmă:

O parte din presa gravă, a fost de părere că Hallier spune prea puțin ca să se poată face proces pe temeiul acesta; aîta parte, a socotit că antreprenorul a spus mai mult de cit era de nevoie ca să motiveze o condamnară fără circumstanțe atenuante.

Ca să sîră cuprîm acesteî neîntelegeri care amenință să devie ca basmul cu Cocosul Rogu, a intervenit însăși *Independența Romîni*, și ca Solomon, a vrut să taie scrisoarea în două ca să împace pe toată lumea: anume a pornit să măturăsească cum ca jumătate e adevărată și jumătate curată beica.

Nu se putea mijloc mai practic i entru a împăca cele două tabere.

Da, dar te pui cu presa? Știi ce aî făcut conștrățul nostru cel 'erioșoi? O drăcie care, cit suntem noi de cînici, nu ne arî dat în gînd. Cel carî pretindea că partea de la început a scrisorii lui Hallier e adevărată și cea de la urmă născocire, aî admis în simea lor, după răspunsul *Luceafăzului*, că cea de la urmă e temelnică și cea de la început inventată; și vice-versa: celcarî zicea că, pardon, cea de la început e calpă, iar cea de la urmă adevărată, aî primit pe cea dintîi ca bună și pe cea-laltă ca născocire. În așa încurcatură, numai cine n'a citit procesul dintr-o scrisoare și Hallier poate să spue, lămurit cine, unde și cit e adevărat din scrisoarea fabricantului de puzzlează.

Dacă așa se serie serios, stuncî, cu toată modestia pe care ne o cunosc cititorii, putem intitula pe *Mog Teacă* «organ grav», spre deosebire de celcarî sunt gravi în felul lor de a fi glumești.

Elixirul frumuseții

Vreți să sîți frumoși? Ei bine, nu întrebunți piulele Pink, ci urmați sfaturile *Unice*, suru.

Iată ce sfaturi ne dă, sub titlul «Frumusețea la bărbat», colaboratoarea *Unice*, suru.

Iată ce sfaturi ne dă, sub titlul «Frumusețea la bărbat», colaboratoarea *Unice*, suru: ascunsă, ca după un voal gros, sub pseudonimul Zina.

«În fie-care dimineață ei (bărbatul) trebuie să se spele cu săpun pe barbă, gît, umeri și brațe. (Avis lui don Feldu. — N. R.) Dacă ei e foarte stîngeros, cu fața puțin congestionată, se va spăia cu apă la 30, se va șterge bine cu un prosop fin, dar fără să se frece. Dacă e zădarnic ca ei să se urîșască printr'un ten, care de la roșu va trece la violet.»

Cine nu vrea să se urîșască printr'un ten, care de la roșu va trece la violet, trebuie să mă urîșeze următoarele efaturi:

«Unguille vor fi foarte scurte și foarte curate. Nu se de lea frumos a se lăsa ca să crească unghiile, așa că se mănă cu ghiera și sunt grozav de desngustătoare cînd nici nu sînt tînuțe curat.»

Iată, în fine, elixirul frumuseții deso perit. E tot ce poate fi mai simplu: să lăre cu săpun, fiecare cu prosopu, dar așa ca să se urîșască printr'un ten care de la roșu va trece la violet și tăiera unghiilor așa ca să nu se mene cu

ghiara, căci sînt grozav de desgustătoare cînd nici nu sînt tînuțe curat.

«Apoi bărbatul cochet va putea să 'și apropie multe din sfaturile ce le-am dat femeilor, cu condiția ca asta s'o facă în așa, chip, ca lumea cea-laltă să n'o observe și ei să dovie caraghioși.»

Cu alte cuvinte madam Zina ne povățuește să facem ce fac femeile, însă cu două condițiuni:

1) lumea cea-laltă să nu ne observe, și

2) să devenim caraghioși.

Madam Zina ar trebui să precizeze mai bine: cam ce-ar putea să facă bărbatul la fel cu femeia?

N'ar strica un mic răspuns la «Mica publicitate?»

Pan-Pan.

DESCHIDERA EXPOZIȚIEI

— De la corespondentul nostru —

Cîmpia lui Marie, 4 Aprilie

După cum aî citit de sigur prin ziare, Expoziția s'a deschis eri cu o pompă, care întrece toate pompele primăriei și toate pompele funebre ale lui Costescu și Dobrescu din București.

De și s'a deschis, Expoziția pare că e tot închisă, de oara-ce publicul e tînut pe afară. Înaintu nu intră de cit de-aș uoști, adică comisarii guvernului și comisarii generali ai diferitelor state. Faptul acesta a indignat — și cu drept cuvînt — pe toată lumea.

Ceva mai mult: președintele Republicei a dat un banchet tot pentru acești comisari. Și cînd te gîndești că la noi comisarii, ca alde Otneșcu și alții sînt dași afară din suibje și reduși la mechina meserie de a organiza întruniri publice oculiste.

După cum se vede, pînă acum deschiderea Expoziției s'a făcut numai în gluma. Se speră că în curînd se va deschide în mod serios și atunci vă voi trimete o descriere mai amănunțită a interiorului.

Pavilionul romîn atrage atențiunea tuturor ergeljiilor, cari sînt mai amatori de mitrit și de chiușchiabab de miel. Se așteaptă sosirea lui Dinicu și badea Cițan. De asemenea sperăm că vom avea ocazia să auzim cite-vă poezii de d-na Grigore Smara Alexandrescu și alte amintiri din Tirgoviște.

Mai mulți florinomi aî sosit deja. Remarcăm pe d. Roberto Fava corespondent și ziarului *Romînia Jună*.

Pînă una altă, atracția cea mai frumoasă sînt statisticele diferitelor ziare. E o adevărată invazie de nule: vizitorii în perspectivă 800000000 etc., venituri 800000000 etc., cheltueli 10000000. etc. tramvaie 80000000 etc. trăsuri 700000000 etc.

Nu se știe de unde se vor lua nule pentru a face față cerințelor statistice.

În numărul viitor aile detalii interesante.

Silberand

«Numa' dă probă»...

— Poveste care vrea să fie soavă —

Un țigan, care a mai avut onoarea să figureze și în alte snoave de Dumitru Stănescu, a fost condamnat, pentru cine știe ce nouă ispravă, la 25 de lei amendă. La pronunțarea sentinței, judecătorul a pus în vedere condamnatului că poate să-și schimbe pedeapsa său făcând 25 de zile închisoare, să acceptând să i se dea 25 de nuele la partea adăpostită de razele solare.

Țiganul, la început, primi să-și facă pedeapsa în închisoare, căci îl costa și mai ieftin și era și în avantajul snoavelor de față, care alt-lel nu ar fi avut nici un chichir.

Stătu el ce stătu în închisoare, dar nu mai era de trăit acolo. Așa că, într-o bună dimineață, țiganul ceru să fie scos de la pușcaș pentru-că preferă să primească pedeapsa în nuele.

După vreo o zece lovituri, țiganul începuse să vadă stele tricolore.

— Haoleo, mincați-ași, nu mai da, că m'am săturat, — striga baragladina.

Și țiganul reveni asupra hotărârii sale. Chiar în ziua aceea se prezintă judecătorului și plăti amendă de 25 de lei.

— Bine, mă țigane, de ce nu plățiși de la început amendă, ca să scapi și să nu mai faci și închisoare și să mălăind bătaie și la urmă tot să plătești.

— Hașa le, domnule judecător da-ia a tost numa' așa dă probă.

Dar ce scapă nedușmănit în lumea asta? Și etc. etc. nu sunt scutite de coarha lumii răutate. Ele sunt în același timp, un semn de deconsiderare, de dispreț chiar.

Mă gândesc la cronicarii balurilor: Înteamnă « în fuga condeiului »: d-na cutare, în cutaro toaletd, d. cutare, d-ra cutare, (fie-care cu un epitot.măgulitor) și după ce a notat, citi-va, spre a încheia, cu compte-rendu-ul lui, repede un etc. etc.

Ce credeți despre d-șoarele, d-nele său d-nii carl nu' ai văd numele tipărit în darea de seamă?

Cum or fi blestemînd pe iscoditorul lui etc. etc.

Cum? Cutare notat său notată și eă nu??

Cum, cronicarul a găsit cu cale că ea nu merit de cit etc. etc.?

Dar el cine-i mă rog? De ce n'ar fi și el un etc. etc.?

În acest mod, etc. poate deveni o injurătură la modă:

— Ce ești d-ta, d-le? Ești un etc., etc.

Mofiangta.

POEZIE

*Intr'o mină în creionul,
Din'ainte am hirtie,
Și m'îi frământ de-o oră mîntea
Să omîi o poezie.*

*Dar subiecte am destule,
Rime îvărși brechet,
Ce mai vreau?... Am tot ce are
Cel mai prima'nții poet!*

*Ce să scriu? Mă n'reb de-o oră,
Eă de toate sunt avid
Cu o mînd 'm'îi fur mustața
Și eăi să mă decid.*

*Să narcos eva sinistru
Cun un fabric cavalier
Pentru o jună infidelă
S'a ucis c'm revolver?*

*Sau' iăta rusticana
Cea slavă de poezii,
Splevătida ca o minune
Și bogată 'n frumusești?*

*Or în ritmuri culesate
Ce te 'mbatâ far' să vret,
Să oă spin în dălei cuvinte
Vrom să farmecile Ei?*

*Dar cină mă gîndesc la criticul,
Ce s'apuc cu infocare
Să 'm'îi inmare silabe
Versurile să'mî măsoare,*

*Or-ce gust pe loc imi' pierde,
De pe sovam mă ridic
Rip hirtia 'n bucațele
Și nu vreau să scriu nimic.*

.....
*Cum vedeți, c'am tras pe s'ford:
Căci ne-avîm ce oă vă aput,
Mi-am dat portia, și oare,
Asta, poezie nu-i?*

Cofach: Motocuu

POETUL MIHAIL PAUNESCU

D. Mihail Paunescu, un tânăr de talent care se întitulează cu o rară modestie poetul județului Argeș, ne roagă să publicăm un răspuns la următoarea perță epigramă a lui Teolor.

AUTORLIC

O carte și un frosos așu;
O scos acuma Mișu,
Și toată lumea la citit
Așu.

Teolor.

Iată acum și răspunsul poetului Mihail Paunescu:

RESPUNS

Lui Teolor,

Lumea intr'o zi cu scriba citea așu
Poetului din județul Argeș, Paunescu
Mișu,

Crezînd că este vorba de *microbul* Teolor,
Care își închipue, nenorocitul, a fi mare
autor!

De și dînsul în realitate,
Este uș completă năitate,
Căci, sermaul, tot-d'ăuna a fost pește
nesărat;

Ridicînd fiind-că nu-i în apă, și se zbate
pe uscat!

Mihail Paunescu.

Bravo d-le Paunescu! Lăi distrus,
l'al exterminat. Dacă nici în urma
apostrofii d-tale nu s'o sinucide Teolor,
apoi să știți că e capabil să moară de
moarte naturală.

Din Purice armăsar

Spijeril sū reputația de băeji sentimentali și ticloși, și cu drept cuvînt.

Mal lesne se 'ncintă sexul frumos oferînd un mic sâpun de violete sau c'o sticlă de parfum, de cit cu cea mai înflăcărată odă a unui poet genial.

Reflecțiile acestea le facem citînd în ziare că parchetul de Putna a cerut celui din Iași să urmărească pe asistentul de farmacie Purice care a răpit pe o domnișoară elevă la externatul secundar de tete din Foșcani.

Cam greu lucru se cere parchetului de Iași. Să urmărească unii d'ăia — ca să zic așa — e lesne fiind-că-i blind sâracul și stă pe loc, dar un Purice e anevoie de prins!

Totuși, sîntem siguri că berbantul spijer i s'a făcut inima cit un purice știînd că este urmărit.

De, dracu! La pus să se facă din purice armăsar!

Asta nu s'a mai văzut de cit în basme, pe vremea cînd se poteceva... asistentul în farmacie cu 99 de oca de fier la picior..

Etc. etc.

Aceste două procurături de cuvînto ar trebui să fie tipărite cu litero aldino grase în dicționarele enciclopedice, de care-ce ele sunt balamalele porții de scîmpare în multe imprejurări în care ne simțim strimtorati în fine cauza lipsii de cunoștință mai precisă, fie din cauză că voim să ne dispensăm de a mai însura lucruri cunoscute de toată lumea, etc., etc.

De cite ori, în împrejurările din prima categorie nu se vor fi bine-cuvîntat aceste două sarmăce cuvînte!

Vrom să scrim ceva într'o chestie în care nu ne prea simțim la largul nostru. Un gazetar conștiincios, se va pizi tu tot-d'ăuna să se prîndă singur în cursă, ori să arde că nu prea cunoaște subtilitățile unei chestii de domeniul ziariștic.

El atinge cu delicateță generalitățile și cit simle că balonul cu care face excursie în acele regiuni se cam îngreuează și amenință să se scoboare în amănunte, repede mîna pe saculețele cu etc. și: uou, dol, trei etc. aruncîți în coada năsei fraze. La ridicat iar în sus, 'i-a dat un nou avînt.

Din cele apuse pînă acum s'ar părea că aceste două cuvînte sînt de inofensive, nu pot fi dușmănite de nimeni.

Nea Iancu nedreptățit

D. Zamfir Arbore a fost însărcinat de ministrul Instrucțiunii să facă o carte despre urmările boțelii.

Credem că, pentru a scrie un asemenea manual, amicul nostru politic domnu Nea Iancu Brătescu era indicat, iar nu D. Zamfir Arbore, care nu consumă de cît ceaii, și încă cesariu literar fără rom.

Ministrul Instrucțiunii l-a fost ingrat cu Nea Iancu.

După trei zeci de ani de viață publică (petrecută adică în localuri publice), după trei zeci de ani de experiențe asidue, să nu i se dea ocazie să-și utilizeze cunoștințele căpătate cu atita trudă?

Asta e nedrept, e revoltător.

Are rezon Nea Iancu să sa pună în fruntea meseriașilor și să lupte în potriva Reacțiunii.

DOM' PALABU ȘI BAMBEU

În numărul nostru precedent l'am lăsat pe Dom Palabu taman cînd își lusee damp la tribuna Ateneului combatînd despre «Rolul femeii în democrație».

Să continuăm rezensiunea noastră. Să nu vă închipuiți cum-va că Dom Palabu susține că rolul femeii în democrație e de-a pune nurături la pivniță, de-a tăia bătauriile dumnealui, de-a lucra papuci pe canava, de-a face beltea de gutul, etc.

O, Dom Palabu are adevărate idei «farmazonice» despre rolul acesta!

Dar să-i dăm dumnealui cuvîntul. Dom Palabu combate grozav pe Primul consul care a spus că:

«...magistratul care îndeplinește oficial stăruile civile, să nu uite, cînd va ceta fraza: *femea datorește ascultare bărbatului*, să o întoneze bine, și dacă se poate să fie îmbrăcat într'un costum impozant, ca să-i rămie femeii bine imprimată această sentință».

Dom Palabu se revoltă în potriva părerii primului consul. Auzi dumneața, dom'le, costum impozant! Să să îmbrace oțeteră stări jivile simple, numa'n vestă și'n papuci, că nînta tot se face gi-gașa.

În ceea ce privește ascultarea datorită bărbatului, conferențiarul e cu adevărat revoluționar. Iatăce zice dumnealui:

«Și apoi acestul bărbat, fie orî-cum, i se dă la dispozițiune 'ot, dar tot; i se dă averea, dispune de dîna, afară de imobile; cînd sînt însă mobile, el poate să le împrăstie, el poate să facă ce-gașe.

Dar dacă i-o plăcea să facă ce nătrebuie, femeia trebuia să doa ascultare bărbatului?».

Nu ascultare, doamnelor, resculare în acel caz».

Aici Dom Palabu ne-a cam festelit

iacana. Nu se vorbește așa fără perdea în fața damelor mai ales.

Renunțăm deci de a comenta cazul cînd bărbatul îi place să facă femeii ce nu trebuie, pardon de expresie.

Relevăm numai împrejurarea că Dom Palabu propovăduiește idei subversive: răscularea femeilor (a bărbaților ar fi cam greș în unele împrejurări).

Grozav am vrea să vedem și noi un asemenea mare spectacol: damele punîndu-se în grevă și Dom Palabu în fruntea lor tîind cu fală în virful bălului steagul roșu al democrației pe care să scrie vrem opt ore de lucru!

Mai departe Dom Palabu spune:

«S'au găsit președinții de tribunal cari crezînd că înțeleg legea au zis că poate să duă și cu soldații pe femeie în casa bărbatului. Iată moralitate!»

De știe asta e infamie!
Nu, femeia nu vrea să fie dusă cu soldații la domiciliul dumnealui,—cu oțeteri ar mai merge.

Cînd o femeie, vede alături pe un suveran cu articolul în mîină: cînd ea vede că nu-i place cum exercită el acel articol, ea începe cu represaliile înainte contra soțului ei; și soțul poate că nu avea de gînd să interpreteze articolul ca veninul său, ast-fel e adesea ori se întîmplă că aceste represalii se aplică pe capul bărbaților cari nu le merita.

Aici Dom Palabu s'a întrecut cu mascaralicul, să-ar articolul de ris!

Mărturisim că nu ne așteptam de loc de la un apropietar, știe fînaț și bărbat ciibii cu «izajdumonda» să se exprime la la «Kikirezu».

Rugine!
În numărul viitor ne vom răfui, conținîm i recenzia asupra Conferinței de la Atena.

UNA

X. e de meserie cersetor.

Într'o zi bancherul Y., plictieș de dozele vizite pe cari i le făcea X. l' tratează cu modica sumă de 5 parale.

Totuși, la plecarea X. repetă obișnuita lui urare:

— Dumnezeii să vă ajute ca toți bogății și miostivii să trăiască o sută de ani.

Un confrate al lui X. în cersătorie, auzind această urare, observă:

— Bine, nenșorule, pentru cînci parale îl urezi să trăiască o sută de ani?

— Te'nșeli. I-am urat ca toți bogății și miostivii să trăiască o sută de ani. Și dacă toți împreună o să trăiască o sută de ani, poți să-ți închipuești cit o să-i vie partea lui.

Nebnul din amor

Publicăm azi a doua scrisoare din seria despre care am vorbit în numărul trecut.

Repetăm: sunt absolut autentice, și dacă se găsește vre-un Toma necredincios printre cititorii n'are dect să potestască la redacție unde-i vom pune la dispoziție originalele.

Doamnă,

«Ești plin de speranță, basat pe buna educație a D-rii șper că veți concede cotoșanței celei fără bariera, oșia permia a v' face să participați la totceia ce simte deosepre D-rs. acela ce cu mîna tremurîndă de înconfidență vine a vă scrie aceste următoare frase:

Am necesitate de amicia unei dame al cărui aspect să mă potă consola în timpuri impurtone.

Am necesitate de amicia unei Dame cari să nu șpere de la mine, de căt adevărată sinceritate și devotament înțese în modul cel mai sublim.

De și cam laconice aceste două periode, basat însă pe subtilitatea spiritului D-rs. sunt sigur că vor fi bine interpetate — Al D-va. viziunii în toate zilele

Stilică Cristică

p. conformitate Dohotriei

PICTURA ROMÂNĂ

Șcena se petrece în atelierul nu ui pictor romn, calic lipit pămîntului.

Un burță verde, care 'și dă aere de cunosător, se oprește înaintea unui tablou și întreabă:

— Asta-i din școala Flamandă, nu-i așa?

— Da, școala flămîndă,—răspunse artistul distrat și oftînd.

NIGER ȘI TELEOR

Pe ziua de 1 Aprilie s'a făcut și la ministrul de instrucție o mișcare printre funcționari.

Ceea ce e demn de relevat pentru lumea literară e că Teleor a rămas tot subșef de birou, pe cînd Niger a fost ridicat la rangul de șef.

Ca să răzbuie pe Tața (așa l' răsătam noi pe Teleor) de nedreptatea ce i-a făcut d. dr. Istrate, un băiat sarcastic a făcutu-i două epigrame: una către Teleor și alta către Niger. Cea dedicată Tați sună ast-fel:

— Cînd avînd ori-ce capot

De ce l'a oroșit pe el?

— Fîind că ministrul d' spiriții.

Iar Tața e spiriții!

Iar epigrama dedicată lui Niger glăsuete așa:

— Mă mir că i Niger favorit.

Eă giuă că mese n'a n'vrit!

— Aș-i. Dar la cel mari adese

Ei s'a n'vrit pe lîngă mese!

FIRMĂ NOSTIMĂ

La o croitorie de cutimă deschisă în strada Smirdean, din București, se poate citi următoarele pe firmă:

«Ee primește ori-cu comandă de băieți și copii, cu prețuri ne mai auzitoz.

Așa cu vre-o 4-5 lei' ni-aș comanda și eu un copil.

OUÛLE DE PAȘTE!..

Pe cind ești mătrudesc cu căutarea unui «subiect» de Paște, stăpina mea de casă se trudește cu înroșitul ouălor!... De la masa mea tocmai la ea mă uit, cum alege ou după ou, îl spală, îl șterge și apoi, alb ca laptele, alb ca crinul primăverii, îl rostogolește în crătița cu roșeață care clocește pe foc ca singele unui revoluționar în prozia asaltului. Din cind în cind ea s'apleacă, privește pe flecare în parte, întorcere, examinează, și după o matură chibzuire scoate cu lingura cite unul care e's'a făcut, și îl înșiră pe masă lângă cele-alte. Ce șir frumos de ouă roșii!... Și stăpina mea de casă, impasibilă și rece, își caută de treabă, bagă și scoate oule, absorbită cum o, de trei zile. În speculațiunile ei culinaro!

Frumoase sunt ouăle nu o vorba, dar par-că tot mai frumoasă o stăpina mea de casă. La dogoarea focului obrazii 'i s'au rumenit și ochii ei negri sticlesc ca la veridică. Par-că n'am văzut-o nicl o dată așa de bine... Ei, dar ce folos! Stăpina mea de casă văduvă am gasit-o și mi so pare că o s'olis tot văduvă dar... consolată. «E în vorba» de vre-o șese luni, și dimnealul, un ilia nalt și fițioș, fi dă vizită după vizită, și poate cite lucruri pe cari nu le știți.

Frumoasă o fi ea, dar inima ei roce, o rece, e rece—ce să zic? ca un sloid, ca o lespede funerară, e rece și tare ca un ou roșu!

Bree, ce comparație! A, unde ești madam Dumitrescu să auzi?! «Ești frumoasă dar inima ți-o rece, ți-e rece și tare ca un ou roșu!»

Ei bine, da, e perfect adovărat! Vozi d-ta, madam Dumitrescu, oul acela pe care 'i ți n mină și 'i frezi și 'i frozi de mama focului? E alb, e curat ca... un suflet de călugăriță. Ca să 'i sorbi nu ai nevoie de cit să 'i ciocnești cu cutitul de jur împrejur și să 'i ridi-i capăcelul. Albușul lui tremură, vibrează, strălucește. Apropie-ți buza și soarbe. Ce delicio! El se desprinde, îți alunecă printre buze, îți gâdă limba și gura întregă, nicl nu simți că l'at înghițit și el e în stomac, te dispune și te nutrește!

Așa sunt și unele inimi de femei. Dulci, calde, ușoare, nutritive. Cind le sorbi, par-că ai vrea să nu se mai stîrpească albușul!..

Dar ia uite-te acuză la altul. Ia oul ăia care stă tantes și roșu în viriul coșnețului de Paște. E vinăt de roșu ce-i, și strălucește de frecituri ca solzii de șarpe. La pune 'lpe farfurie și încearcă-te să-i tai capăcelul. Așa-i că nu merge? Asta-i dirz, e fiert și e tare!..

Dacă vrei să 'l măninci, (cică de sorbit nicl vorbă nu-l) vrei nu vrei trebuie să iei cutitul și să 'l crapi fără milă. Scortșos și încheag te stidează albușul. Doar gălbenușul, par-că-par-că ar ceda mai bucuros. Trintești pipor, trintești sare, îți încordezi puterile și-l atacă cu curagii. În fine l'at mncat fiert! Cel mnt ai riscat o indigestie!..

Ar fi un act de eroism să mai încerci unul—in tot cazul tocmai a doua zi și cu indoite precauțiuni.

Așa sunt și unele inimi de femei. Reci, tari, vinete! De lo-ai crapat în două fără milă, ai reușit. Dar pentru asta trebuie să fii și înalt și fițioș. Și d-ta, madam Dumitrescu, cam știți că eu sunt mai înalt și șios de cit înalt.

Dar, la adică, nu zău! ce încru mare ar fi să herbi a furisitele ălea de onă mai puțin și să lași odată ouul și pentru mine mai alb și mai moale!? D-ta ce ai pierde?

Scriitor.

OCHI C U D' A T I

D. Benu. Moldoveanu publică în *Paginei Literare* o poezie lirică din care extragem două strofe:

În tot d'ănoa imi placea
Să port o viorea la baină.
De ce 'mi plăcea era o taină
Și veciuc taină rămănea.

Iar astăzi cind am întinit
Frumoși ochi în a mea cale,
O, violetelo petale
Mi-au spus de ce lo-am îndrăgit.

Cu alte cuvinte poetul declară că iubita lui are ochi violeti.
Minunea asta e bună de trimis la expoziția din Paris.

Un nemuritor bard, al cărui nume posteritatea îl trece sub tăcere, a zis cind va:

Doi ochi au iubit în a mea viață:
Unul chior și-altul cu albeață.

Dar nimeni încă pină acum nu cîn-tase ochii de culoarea cernelii violete!

POEZIA LA ȚARĂ

Via ideal! Vars la țară,
Ivorul care plinge 'ncet
Și nopțile cu luna clară!

Via de poet!

Mă culc în iarbă. Pe hirtie
Curg rime d'aur din plaiavă,
Dar — vai — rursala simfonie
Nu-mi dă răgaz.

Voec să'ncint tot Univerzul
Dar cite-un atrigat rococo
D'odată 'mi întrepru verbul
C'un ză propozi!

II

Frumoasă, dulce castelană!
Zic eu. Descinde din hamac
Și apune-mi dragoatea e vană?
— Mac-mac.

Tu ești clorotica vestală
Pe care-adeosa o visam,
Tu ești femeia ideală...
— Ham-ham.

În fața ta ca 'n sacralu Templu
Evlavio; cucernic etăo,
Ca pe-o licoană te contemphu...
— Mău-mău.

O vino și mă atinge 'n brați
Său dacă nu pumnalu 'mi vir
În piept și curm a mea viață...
— Cirre-clre.

Fruhadur.

Statele-Unite și Turcia

Telegramele Agenției Române anunță că între Statele-Unite și Turcia s'a iscat un grav conflict.

E vorba ca să se trimită înapoi pașapoartele consulului turc din New-York. Cu alte cuvinte un fel de: hai seșpir!

GEMENI

O bonă se plimba la șosea cu doi copilași draguți.

Un tânăr trecind pe lângă ea, nu se poate opri de a-și exprima mirarea:

- «Ce frumoși sînt micuți!»
- «Sunt gemeni» răspunde bona.
- «Da? Unde-născuți?»
- Unul în Ploești și cel l'alt la Severin,—se grăbește a răspunde vorbăreța bonă.

CASIERIȚA

— Localizare —

Da, domnule, uita-te în condica de prezență de la Regie, unde sunt slujbași, și o să vezi că n'am nici un minut de întîrire la birouri și cu toate acestea zic: «exactitate și un curs execrabil!»

Da, domnule, eii, care după timp de două-zece de ani, cînd mă duceam la slujbă oamenilor din mahală își potriveau coasorăciile, își ropet: «exactitate este un curs execrabil!»

Ascultă și judecă:
Vreme de șapte ani de zile mi-am bătut șartul la aceeași cafenea. La orele 4 p. m. deschideam ușa; la 7 fără 5 minute fix o reînchideam.

De prisoș să mai fac eologie casierilor. E destul să vă spun că de ocaz d'întîle ceasă de siar, e în vă stăpîna inimii mele. Cîit-ă ea vro-odată în ochii mei profund amor ce-mi inspirase? Nu știu. Dar ne-am iubit de la distanță șapte ani de zile, fără ca să-i spun o vorbă, de oare-ce... mi-au trebuit șapte ani pînă să mă apropiu de conturul unde disna trona pentru a-i putea vorbi fără să o compromit.

Da, șapte ani! pentru a avansa de la masa No. 7 pe care o ocupam la debutul meu pînă la cea cu No. 1 care era lîngă contuar! Ce vrei domnule! eram așa de exact cîi soseam tot-d-ă de una o jumătate de ceas în urma a șase muserii tot așa de exacti ca și mine.

Cîtă dibăcie mi-a trebuit pînă să le cuceresc aceste șase mese ce mă despărțeau de ingerul meu!

No. 6 nu rezistă mult: încep să frec lîngurita de masa de marmură și el, om nervos, își părăsi, scos din peapin, locul pe care mi-l însușii.

Șase luni după aceea, o întîmplare mă scapă de No. 5 care era foarte superstitios. Cîhelnerul sparse o ceașcă și vărsă cafeaua pe masa lui, pe care proprietarul o părăsi de teamă ca să nu-și fie cu ursuzile cafeaua vărsată. M'azează în locul său.

În două zece zile, dîduți gata pe No. 4, care avea tabietul să dormă la masă. Încep să mă abucium pe banca comună pe care stam, așa de tare în cit omul meu fu nevoit să 'și caute alt loc unde să 'și facă dambula netulburat.

No. 3 nu dură de cit o zi. Am erunt o porție de cuarghel. În fața amenințătorului parfum, mas delicat, a fugit ca un epuro.

No. 2! Oh, No. 2!! Tremur încă gîndindu-mă la dîsul! Patru ani mi-a trebuit pînă să-i cu-eresc masa.

Lîngurita frecată pe marmură, sbuciumarea pe bancă, cuarghelul, etc. toate mijloacele mele de tortură fură zadarnice.

În sfîrșit, după patru ani, tocmăi mă gîndeam să trimet la poliție o scrisoare anonimă prin care să-l implic într-o crimă, cînd avui norocul ca concurentul meu — cîi și el iubea pe casierii! — să fie cîlcit de tramvaiul electric.

Luai în primire masa răposatului.
Un obstacol încă mă mă despărțea de Ea: No. 1, om foarte periculos, un căpitan pensionar sănătos și străvăn care amenința să trăiască o sută de ani, — și accidente de tramvai deveneau tot mai rare!

Din fericire izbucni febra tifoidă 'n București și infamul căpitan care scăpase teafăr și din ciuina a mare și din războiul de la 77, — fu nevoit să lase vacanță mult dorita masă.

În sfîrșit! Eram lîngă Ea! Priveam bustul său grațios — itit numai puteam să văd din cauza aforisitalui de contuar, — priveam fața ei pe care cof șapte ani de așteptare lăcase jalocul urme de ruluă, dar eu o vedeam tot cu fermecății ochi... ai primului mei sfart!

Marie pastinu nu sint limbute un scurt dialog fu dejans să lege pe veele privirile noastre fîra ca publicul să bage de seamă.

Priveamîndu-măcă citease numele pâlărierului pe căptușoala pâlăriei, șoptii în fund:

— «Te iubesc!»

Prefăcîndu-se cîi șterge un pahar, ea replica discret: «te iubesc!»
La care răspuns îndată:
«Vi nevasta mea!»

Mine vin'o la oficial stărei civile să facem prima declaratie.

A doua zi eram la primarie, exact ca 'n tot-d'ăuna, și ameteam pe un copist laudînd pe viitoarea mea sotie:

«S'ovezi domnule! blondă! frumoasă! splendidă! svelta! o mină de regină! un sit de zeină! o talie de copil! De șapte ani o iubesc.

De-odată, copistul mă întrebă:
— E înaltă sau mărunțică?

Această simplă întrebare mă puse în încercătură.

— Nu știu.
— Cum nu știți? O iubiți de șapte ani și nu știți dacă e înaltă sau scundă?

— Foarte adevărat. N'am văzut-o niciodată alt-adev de cit sit-d jos pe scările contuar, adică numai pîna la mijloc.

— Dar nu v'apți înfîlnit aiurea? La plimbare, la teatru, la bal?

— Nicieri, de cit la cafenea... și sint așa de exact în tîdte, viața mea e atit de regulată ca nu am putut, în nici-o zi, să consensu timpul meă acestui inger de cit de la ora 5 p. m. pînă la 7 fără 5 minute fix, cînd ea era tot-d'ăuna pe scaun la contuar... Pe cînd sfîrșeam vorbele acestea, ușa se deschise.

Logodnica mea, intră.

Seoseși un tîpăt de groază și leșinaî în brațele copistului.

Agorata sufletului meu, ingerul vizurior mele, avea două picioare de lemn!!!

Telefonul nostru special

Allô! Allô!

Atragem atenția chipeșului Uleea, de la Ungheni, cîl mai mare șef de gară din Europa, cîl în Simbăta Paștilor o ceață de trei îndrăzneți contrabandiști romîni vor trece frontiera.

Acești contrabandiști se încearcă să introducă în mod clandestin vin romînesc în țara muscălească. Pentru a se sustrage cu succes de la vîgilența agenților vamali, cuterzătorii contrabandiști au ascens vînurile de la Borta rece în propriile lor abdomenuri.

Allô! Allô!
Uleô! Uleô!

ȘAMATORIA DIN GALAȚI

Am povestit în numărul trecut un picant incident peircut la o reprezentație a celebrat șamator Dorwan la Galați.

D. Dorwan ne trimite o lungă scrisoare prin care afirmă că d-ă ea era în Rusia de 45 de zile în momentul cîi spuneam noi că s'a întîmplat pînăia.

Correspondenul nostru gălățean însă, consultat prin fir telefonic, mîntine cele ce ne-a relatat în numărul trecut.

De acîl tragem concluzia că celebrul Dorwan a vot să facă cu noi o mică șamatorie: să arate că în aceeași seară a pult fi și în Galați și în Rusia, ca Bosco care, ega d'odată prin două șpre zece bariere ale Petersburgului.

Amicii cari ne scriu sint rugați ca la francoraze corespondenței lor să se conformeze noiei legi intrată în vigoare la 1 Aprilie.

Spre exemplu: corespondenții din capitală trebuie să lîpescă pe scrisoare o marcă de 10 bani în loc de cinci o pînă acum.

Dura lex, sed lex...

POȘTA REDACȚIEI

Papigichie. — Îi lipsește numai un dram de sare.

Sisoc. — N'am putut alege nici-una, cu totă bunăvoința.

Don Alphonse. Ploestî. Regretăm. Gestar. Slatina. Ultimele două strofe lăasă de dorit.

Leffines. Buzău. Acestoa nu merg. Așteptăm altede.

E. D. Looov. Cîtașunile din «Steană Otlenieș» sint nu se poate maf autentice.

Sau pseudonimul Xerion nu se ascunde, cum înăntîi, poatla R. D. R.

Ruy Blas. — Versuri necorecte.

Căh. Prea confuză.

Baron de Trabucoș. — **Foșant.** — Trimeteți altă corespondență.

Adică. Fără haz.

STANISLAȘ CIHOSKYAvocat
Bulev. Pache No. 2**DEM. I. ȘTEFĂNESCU**

Licențiat în drept

Avocat

Plotești
Str. Prefecturii.**THEODOR MAROVICI**

DENTIST

Strada Șirbeș Vodă No. 30.

Dr. I. MENDONDI

— 10, Strada Sinași, 10 —

MIH. G. VALERIANU

Doctor în drept, Avocat

București Str. Bragioanu, 14

AL. IONESCU

Frizer

Bulevardul Elisabeta, (în fața palatului Eforiei)

DROGUERIA ROMÂNĂ

Pentru mărirea afacerii, s'a mutat în CALEA VICTORIEI No. 97

Colț cu strada Fântânei, Casele Dobricanu, alături de :

FARMACIA LA « BISERICA ALBĂ » a D-lui Dr. A. URBEANU**ROMULUS BOLINTINEANU**

AVOCAT

Plotești

GRIGORE RADULESCU

AVOCAT AL BANCEI POPORULUI

Consultații de la 4-6 p. m.

70, Șirbeș-Vodă, 70.

Pelin și vin

Bere specială blondă și neagră

EFIN ȘI BUNI

BERARIA COOPERATIVĂ

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOSTA COFETĂRIE P IALKOWSKY

EFIN ȘI BUNI

Șuncă de Sinaia și Praga

Sandviciuri, unt, brinzetură

Vreți să mîncați bine și cu puțin bani?

RESTAURANTUL MITICA GEORGESCU

este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați au seara intrarea gratuită la reprezentațiile excelentei trupe de varetăți

Adresa: strada Cîmpineanu, lângă Teatru

P. T.

Am onoare a vă informa, că în urma unei practice îndelungate; avînd peste 100 000 vaccinări și revaccinări în capitala Moldovei, m'am stabilit aici, în calitate de Director al Institutului Vaccinal al Statului, și prepar

Vaccinul animal necesar țării întregisunt declin stare, a vaccina și revaccina cu limfă animală preparată zilnic, aplicînd capsule *Celuloide* cari apără pustulele vaccinale de ori. ce infecțiuni, ca: *Erisipel, Fiegmon, infuzamațiuni* etc.

Vaccinez și direct de la vițel la braș cu toate regulile septic. Fie care copil are o doză deosebită de vaccin, și o lanțetă specială, pentru a nu se transmite vre-o infecție.

Apelînd la încrederea D-v. vă rog să bine-volți a face us de serviciile ce vă ofer, asigurîndu-vă că veți aprecia meritele unui specialist, autorizat și de înalta Direcțiune a Serviciului Sanitar superior.

Cu stimă, PIERRE SOLOMON

Direct. Inst. Vaccinogel. al Statului, Alcea Elisabeta alături de Hîng

FARMACIA

« LA BISERICA ALBĂ »

Dr. A. URBEANU

— BUCUREȘTI —

97, Calea Victoriei, 97

Casele Dobricanu (Cișmeana Roșie)

LA MAGAZINUL

GRANCEA și STANESCU

CALEA VICTORIEI

Au sosit pentru Sfințele sărbători
«Coloniale și delicatose de cea mai bună calitate.**ICRE și STRIDIILE proaspete****COFETARIA TANASESCU**

Vis-à-vis de palatul Băilor Eforiei

OUË DE PAȘTE**CU SURPRIZE**

CATASTROFA DE LA STAN ȚARANU

Dom Paladu in scrtinciob

